कथमपि रहः प्राप्तामङ्गैरनङ्गतरङ्गिभिः ।
सुमुखिसुभगः पश्यन् स त्वामुपैतु कृतार्थां ॥ १९ ॥
राधामुग्धमुखारविन्दमधुपस्त्रैलोक्यमौलिस्थली- ।
नेपथ्योचितनीलरत्नमवनीभारावतारान्तकः ।
स्वच्छन्दव्रजसुन्दरीजनमनस्तोषप्रदोषश्चिरं ।
कंसध्वंसनधूमकेतुरवतु त्वां देवकीनन्दनः ॥ २० ॥

इति श्रीगीतगोविन्दे साकाङ्क्षपुण्डरीकाक्षो नाम पञ्चमः सर्गः ॥ ५ ॥

अथ तां गन्तुमशक्तां चिरमनुरक्तां लतागृहे दृष्ट्वा ।
तच्चरितं गोविन्दे मनसिजमन्दे सखी प्राह ॥ १ ॥

गोण्डकिरीरागेण रूपकतालेन गीयते ॥

पश्यति दिशि दिशि रहसि भवन्तं ।
तदधरमधुरमधूनि पिबन्तं ।
नाथ हरे ।
सीदति राधा वासगृहे ॥ २ ॥
त्वदभिसरणरभसेन वलन्ती ।
पतति पदानि कियन्ति चलन्ती ।
नाथ हरे ।